

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 for., pe șese luni 6 for., pe trei luni 3 for.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĒ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

Oseriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrieri nefranate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

Nr. 31.

Mercuri, 11 (23) Februarie.

1887.

Brașov, 10 Februarie 1887.

Fierbe și clocotesc în sinul diplomației europene.

Orî și care sîmte, că cineva pregătesce ceva, dîr nimerî nu scie din care parte are să sară mai întăiu iepurele.

Despre cestiunea bulgară abia se mai face amintire. Ceea ce preocupă ađi așa de mult spiritele este viitorul răboiu dintre Germania și Franța și eventuala ciocnire între Austro-Ungaria și Rusia.

După cërta celor micî din peninsula balcanică, a urmată acum cërta între cei mari și Dumneđu scie ce sîrșitū va mai avé.

Atențiunea guvernului german a fostă absorbită până acum de alegerile pentru Reichstag.

Mareșalul Moltke a ăisū că, decă alegerile vorū avé unū rezultatū favorabilū guvernului și se va primi septenatulū, atunci pericolul unū răboiu va fi înlăturat. Inse în presera alegerilor, carî s'au făcutū eri, unulū din ăiarele inspirate a aflatū de lipsă a corege aserțiunea lui Moltke, ăicendū, că dela 14 Ianuarie, când a vorbitū densusū, s'a schimbatū situațiunea, așa că acum nu mai este așa de sigurū, că primirea septenatulū va asigura susținerea păcii.

Iese dër la lumină, că asigurările despre influința ce o va avé primirea septenatulū asupra susținerii păcii, au fostū numai o manevră electorală bismarckiană.

Resultatul alegerilor din Germania nu ne este încă cunoscutū. Până ađi-diminéță erau cunoscute 71 alegeri, între carî 22 de balotage. Majoritatea dintre cei în adevărū aleși este opozițională și bate la ochi, că tôte alegerile din Alsația sêvêrșite în ăia de eri au eșitū în defavorul guvernului germanū, eșindū din urnă totū bărbați din partida protestului.

Guvernatorul Alsației-Lotaringiei a conjuratū în manifestulū sêu electoralū pe alegătorii din provincia „s'asculte numai de sfatulū, ce l'ă dă conștiința, mintea, iubirea de patriă, de familia și de proprietate”.

Ei bine, Alsațianii au făcutū cum le-a ăisū guvernatorul și au alesū eri totū numai protestatori și inimici ai septenatulū.

Nici administrația cea multū lăudată prusiană, nici asprimea și energia regimului n'au fostū în stare în timpū de 15 ani să îmblândească spiritele Alsațianilor. Ei rêspondū astăđi la amenințarea guvernatorului că, decă nu vorū alege deputați liniștiți și pacnici, carî se recunoscă fără rezervă pacea dela 1871, vorū fi responsabil de neliniștea continuă, de păgubirea comerțului și de periclitarea păcii, dându-și votul totū pentru protestatori și contrari ai septenatulū.

E posibilū încă ca rezultatul finalū alū alegerilor să aducă la ivélă o majoritate, deși mică, guvernamentală. Orî cum ar fi inse desastrulū, ce l'a suferitū politica lui Bismarck în provinciile cucerite, este și rămâne celū mai sêmătorū și mai gravū pentru elū. Elū ne dovedesce, că cu forța nu se potū câștiga simpatiele unui poporū și că Franța cu libertatea ei eserită și astăđi o putere de atracțiune covêrșitoare asupra Alsațianilor.

Fructulū acelei pólitice, care la 1871 a voitū cu orice prețū să umilească și să sdrobescă Franța învinsă, începe a se cõce. Este mărulū de cërta dintre cele douē națiuni mari apusene.

Resultatulū alegerilor din Alsația de sigurū nu va contribui la stêmpera încordarea și amărăciunea, ce, din nenorocire pentru civilizațiunea veacului în care trăimū, se manifestă totū mai tare și mai periculosū între Francesi și Germani.

In asemeni împrejurări trebuie să credemū foilorū germane, carî ăicū, că nici primirea sep-

tenatulū nu mai pôte ađi asigura susținerea păcii.

Cancelarul german a cređutū, că cu mâna sa de ferū va înfrânge opozițiunea din imperiu, dër n'a fostū în stare să sdrobescă nici opozițiunea din Alsația-Lotaringia: Berlinulū, capitala imperiului însuși a alesū în cerculū întâiū, alū patrula și alū șéselea contrari ai septenatulū.

Este de lipsă o mai mare dovadă, că poporul german e setosū de libertate și că nici chiar amenințările cu pericolul din afară nu-lū lasă să uite de drepturile sale, ce suntū aprõpe să cadă cu totulū pradă reacțiunei?

Desbaterea bugetului cultelor și instrucțiunii.

Albert Kovacs ăice, că politica de instrucțiune a ministrului se caracteriséză prin lipsa de plan. Cestiunea instrucțiunii limbilor în școlele medii e încă neresolvată. Ministrulū nu s'a ocupatū de sigurū niciodată cu ea. (Trefort: Mai nainte decătū d. deputatū!) Se pôte, căci ministrul e mai bêtrânū. Ministrulū instrucțiunii a dispensatū dela învățarea limbii grecesci atătū de multū elevi de gimnasiu, încătū se pare că și d-sa ca studentū a fostū dispensatū. (Trefort: Am învățatū chiar de douē ori grecesce, și totū nu sciu! Ilaritate.) Ađi se instruesce sub numele „geografia” tôte lucrurile posibile. Ministrulū se consultă numai cu cei carî îi admiră ideile. Ministrulū începe de tôte, dër nu termină nimicū. Infintéză internate, când în Europa vestică s'au desființatū. Tõta politica de instrucțiune se caracteriséză prin nesiguranța, experimentări și promisiuni neimplinite. Ministrulū are unū temperamentū neliniștitū, scapără scantei cu cremenea, dër nu luminează. Bugetulū instrucțiunii a fostū totdeuna celū mai nerealū. Totdeuna întelnimū cu multū mai marî cheltuieli decătū cele preliminate. Comisiunea financiară nu esaminéză nimicū, numai votéză. Cu o astfelū de comisiune nu e mirare, decă țera ajunge la marginea falimentului. Respinge bugetulū. (Aprobări în stânga.)

Ministrulū Trefort: D-lū deputatū a vorbitū între altele de limba greacă, dër ceea ce a ăisū nu e adevăratū. D-lū deputatū a învățatū grecesce și pôte că o și scie, dër cu poezi, de sigurū, nu s'a ocupatū multū și despre sculptura greacă n'are nici o ideă. (Ilaritate.) A studiatū pe sofisti și dela ei a învățatū sē întortocheze cu rēutate lucrurile. (Mișcare și larmă'n stânga.) Eu am luptatū pentru limba greacă în comisiuni și m'am rugatū să mi-se ia dreptulū d'a dispensa pe cineva de limba greacă. Bõla esistă inse și acum, sunt continuu grămăditū cu cereri și niciodată n'am făcutū o bucurosū. Ce privesce bugetulū, e posibilū să trecū peste elū, dër nu cu multū. Cătū pentru temperamentulū meu, eu sunt multămitū cu elū. (Viă ilaritate.) Și aceea că sunt de 15 ani ministru, e o urmare a temperamentului meu. (Ilaritate.) Cu privire la instituțiunea internatelorū, ele esistă în Franța ca și'n Anglia. Sē vē istorisescū unū casū, petrecutū la o preparandiă de învățatorū, dër nu numescū loculū, ca să tornū uleiu pe focū. Acolo nu e internatū. Preparandiă o cercetéză õmeni tineri, se pôte ăice copii de familia cum se cade, dër sāracc. Ne fiindū internatū, cei mai multī locuescū în casele cele mai rele, la õmeni sēraci, ori la micî industriași. Și care a fostū urmare? Că elevii preparandiei jucau rolulū principalū în carnevalū ori la tăiatulū porcilorū și primăvera, când mergeau prin cātune, făceau și altceva. (Viă ilaritate.)

După ce Kovacs respinge invinuirea, că ar întortochia lucrurile, ceea ce ministrulū nu i-a doveditū, și după ce ministrulū Trefort, între sgomote și larmă din partea stângei, susține că nu e nimicū adevăratū din cele ăise de Kovacs, mai vorbi raportorulū Ország pentru bugetū.

Franz Komlossy: Constatū, că de când sunt deputatū... (O voce în stânga: Nu vei mai fi multū timpū! Ilaritate.) Cătū timpū sunt, voi arēta cine sunt, mai bine decătū d. deputatū. (Mișcare în stânga.) De când sunt deputatū, m'am convinsū, că de regulă am avutū dreptate cu afirmările mele, ér nu d. ministru, care nici-

odată nu 'și-a ținutū promisiunile. Diurna de călătoriă a inspectorilorū scolarî n'a mărît'o, Pojunalū nu i-a datū universitate, învățătorilorū nu le-a îmbunătățitū lefile, deși le promise acēta de 15 ani. Celū puținū se le asigure minimulū egalū de 300 fl. și se se gândescă și la cvinvenalii și la pensiunile învățătorilorū. Când s'au votatū pensiunile ministrilorū, ministru-președinte a ăisū, că aceste pensiuni nu vorū înrei finanțele statului Dër lefile și diurnele învățătorilorū carî călătorescū la ședințele adunărilorū învățatoresci vorū ruina finanțele? Clerulū de josū, ca sē-lū câștige la alegeri pentru guvernū ministrulū le-a promisū regularea congruiei, dër nu 'și-a implinitū promisiunea, căci nu i-a lucru în seriosū. Spre a provedé pe cãțva fideli cu posturi, i-a trimisū în țera ca comisari, spre a conscrie veniturile preoțilorū. În modulū acesta se pôte amana lucrulū 10 ani. Ministrulū a zădărnicitū bunele intențiuni ale clerului înaltū în acēstă afacere. Ministrulū ăice, că preoții nu facū nimicū gratis și ceea ce înainte de elū s'a și făcutū gratis — la numiri. (Mare larmă și mișcare în drēpta. Strigăte: La ordine! Ministrulū Trefort se ridică și contraăice. Președintele sună. Strigăte: S'auđimū pe președintele!)

Președintele: Rogū pe d. deputatū să 'și esplice cuvintele. (S'auđimū! S'auđimū!)

Franz Komlossy: Cuvintele mele le esplică așa... (Mare și îndelungă larmă în drēpta. Strigăte: La ordine! La ordine! Președintele sună.) De altmintrele cuvintele mele nu trebuiescū să fiă mai întăiu esplicate, s'a pututū ceti în ăiare, că la singuraticile numiri se cere dela reflectanți totū felulū de servicii pólitice. (Mare și îndelungă larmă: Strigăte în drēpta: La ordine! La ordine!)

Președintele: Față cu o suspitiune, care merge așa departe o astfelū, de esplicare nu e suficientă. (Aprobări furtunose în drēpta. Strigăte: La ordine! La ordine!) Facū atentū pe d. deputatū ca, când suspitiõneză ceva, să 'și esplice cuvintele, sēu mai bine să nu ăică așa ceva. (Vii aprobări în drēpta. Strigăte: Sē înceteze!)

Franz Komlossy: Nu încetezū! (Mare larmă. Președintele sună. Strigăte în stânga: Tăcere! Asta'i libertatea cuvintului? Strigăte în drēpta: Sē înceteze! Sē înceteze!)

Președintele: Rogū pe vorbitorū să înceteze. (Strigăte'n drēpta: Nu-lū mai ascultămū! Sē tacă! Președintele sună.) Facū din nou atentū pe d. deputatū să nu mai facă astfelū de espectorări. (Vii aprobări în drēpta. Strigăte'n drēpta: Sē cēră ertare ori sē mērgă afară! Strigăte'n stânga: Singurū președintele are dreptulū să dispună: Strigăte: La locuri! căci deputații eșiseră din bănci.) Am provocatū pe d. deputatū să 'și esplice cuvintele, căci prima sa espectorare a fostū ofensăõre, esplicarea ce a dat'o n'a fostū suficientă. (Strigări în drēpta: Nu, n'a fostū suficientă! S'auđimū pe d. președinte!) Acēsta dovedesce, că d. deputatū nu cunõsce ponderositatea cuvintelorū sale. (Vii aprobări și ilaritate'n drēpta), căci esplicarea nu stă în nici unū raportū cu ceea ce a ăisū mai nainte. (Vii aprobări în drēpta. Larmă mare. Strigări în drēpta: Nu vremū sē-lū ascultămū! Ne ducemū afară!)

Gabriel Ugron: Onorată cameră! (Strigări în drēpta: N'are dreptū să vorbescă! Larmă îndelungată.)

Geza Polonyi: Rogū să se respecte dreptulū deputațilorū! Fiecare are dreptulū să vorbescă! (Strigări în drēpta: Sē se suspende ședința! Larmă mare.)

Emil Szemecz: Dorescū în cestiune de regulamentū. (Președintele sună. Larmă mare.)

Președintele: D-lū deputatū n'are dreptulū să vorbescă. (Larmă mare). Rogū pe onorata cameră pentru liniște, altfelū așū fi nevoitū să suspendū ședința. (Aprobări generale.) Rogū s'ascultați pe vorbitorū. Nimenea n'are dreptulū sē-lū impedece a vorbi.

Franz Komlossy își incheiă vorbirea cu declarațiunea, că-și rezervă să mai facă observări la singuraticile posturi. Respinge bugetulū.

Ministrulū Tisza ăice că în bugetū e pusă o insemnată sumă pentru pensiunile învățătorilorū. Cestiunea congruiei nū s'a luatū dela ordinea ăiei, ci s'a amănatū fiindū divergință de opiniuni. De o parte s'a cerutū să se stabilescă lefurile pe calea fasiunilorū unilaterale, ér ministrulū de culte în înțelegere cu ministrulū președinte ca ministru de interne a ăisū, că acēsta nu duce la țintă;

e necesară faziunea și cooperarea autorității ordinare, decât vrem să stabilim lefurile pe base positive. Când cineva ține că are cunoștință sigură și susține contrariul dela ceea ce în realitate s'a întâmplat; când unul vrea să ușureze sârta învățătorilor respingându bugetul, atunci nu mă pot ocupa mai departe cu el. (Vii aprobări în dreapta. Mișcare'n stânga.)

Urmăză discursul deputatului *Mocsary*, pe care l'am publicat. (Va urma.)

Din afară.

Crisa ministerială în Italia, care a durat 11 zile, s'a terminat. Regele a însărcinat pe Depretis cu formarea noului cabinet. Portofoliul de externe l'a primită erăși contele Robilant. Se asigură că rămânerea acestuia în cabinet stă în strânsă legătură cu situațiunea politică din afară. Diarul „Opinione“ a vorbit chiar de un tractat de alianță, ce s'ar fi încheiat mai de mult între Italia, Germania și Austria, și care va expira în curând. Contele Robilant se fiă omul, dela a căruia dibăciă se așteptă dobândirea unui mai bun rezultat pentru Italia cu ocaziunea reînnoirii tractatului de alianță. Acest tractat, se ține, culminează în garantarea reciprocă a integrității teritoriale din partea celor trei state. Se pare însă, că Germania acum amblă să se asigure de Italia și această vrea să exploateze ca de obicei foloșele situațiunii.

Agitațiunea electorală din Germania a luat nise dimensiuni ne mai pomenite. Mai multe adunări ale liberalilor din opozițiune au fost disolvate de comisarii polițienesci pentru lucruri de nimic. Conducătorul acestei partide, Richter, vorbind într'un meeting de vre-o 3000 persoane și caracterizându agitațiunea contrariilor ca o înșelăciune, a fost întrerupt și adunarea a fost disolvată, făcându-se mai multe arestări. Altă adunare a liberalilor a fost spartă pentru că a luat cuvântul un socialist. În Alsacia-Lotaringia au fost arestate 20 de persoane, totu omeni cu poziția și cu stare sub pretextul că agitază în favoarea Franței contra septenatului.

SCIRILE DILEI.

Un corespondent al lui „Kolozsvár“ salută cu multă bucurie ideea instituțiunii preoților așa numiți *cercuali*, a căror misiune va fi nu numai *confesională*, ci și *națională*. Acești preoți vor avea să amble, făcând în cercul său, din sat în sat pentru ca să întărească pe Maghiari în credința „patriotismului“ și să-i păzească de „valahisare“. Pentru a demonstra necesitatea instituțiunii acestor fel de preoți, corespondentul lăieci unguresc aduce câteva cazuri din comitatul Cojocnei, arătându că anumiți Maghiari din comitatul Cojocnei, din lipsa de preoți unguresci s'au valahisat. Așa d. e. în Șopteriul de Câmpia — ține corespondentul unguresc — primul proprietar în comună a fost odinoră familia lui Balázs din Gyergyó, din ai căruia urmași și astăzi se mai află în acea comună câțiva nobili, cari au primit chiar și despăgubiri urbariale, dăr aceștia nu se mai numesc astăzi Balázs, ci Blașiu, se țin de confesiunea gr. cat și nici unul din ei nu știe unguresc.

FOILETONU.

Piperușiu Petru și Florea-nfloritul.

(Poveste din Sălajiu, comunicată de plugarul M. Bene din Supurul de sus, scrisă de Ioan Pop Reteganul.)

(Urmare.)

— Bună ziua, moșule!

— Să trăești cu bine, voinice; dăr de unde și până unde?

— Mă duc, moșule, până unde voi da de Florea-nfloritul, că am auzit că-i un voinic mare și vreu să mă cercu puterile cu el; nu știi unde l'ăș găsi?

— Oh, puiul moșului, inzadar mergi tu pe jos, că nici în trei ani de zile nu vei ajunge la el; dăr du-te îndăr la curtea smeului, știi unde ți-ai aflat sora și frații? Acolo se mergi și să cauți în fundul grajdului, că-i găsi un cal, un cal singur și atâta-i de urit, de stă să móră; de urit a slăbit de numai pielea pe os i-a rămas, că de când ai omorât pe stăpânul său, pe smeul, el din grajd n'a mai eșit, nici n'a mâncat, nici n'a beut, numai totu a renchezat. Acolo se mergi și să-l iai, că acela te portă cât a purtat și pe stăpânul său, ba și mai mult de i porunci; apoi să vii er pe la mine, înțelesu-m'ai?

— Te-am înțeles.

A mai venit în această comună un croitor de Ungur. Și-a luat nevastă de Ungur și cu toate acestea fiii lor sunt astăzi Români gr. c., căci din lipsa de preoți unguresci au fost botezați de preotul românesc. — Cum vedem, jidano-maghiarii alergă și după proselitism, nu numai după maghiarizare! Avem convingerea că preoțiimea noastră va pune la locul lor pe asemenea misionari, decât s'ar încerca să se atingă de religiunea credincioșilor săi, er Români, cari se vedu batjocuriți d'a fi fost odată din viața lui Atila, voru întâmpina aceste batjocuri cu disprețul ce li se cuvine unor agitatori și turburatori unguri. Cât pentru succesul acestor uneltiri, noi avem o vorbă: la vara calului!

—x—

Comitetul electoral central al cercului Caransebeș face cunoscut tuturor alegătorilor acelu cerc, că candidatul de deputat dietal acolo pentru alegerea din anul curent este d-lu general Traian Dodă.

—x—

Numărul petițiilor primite din provincia la ministerul honvețimei, pentru ocuparea posturilor de *oficieri la glôte*, trece peste 20,000. Din această cauză, dintre cei neinstruiți milităresce se vor numi oficieri numai astfel de persoane, care ocupă o pozițiune socială distinsă și cari în viața publică se bucură de cea mai deplină încredere a concetățenilor lor, șeu după cum ținea „Pester Lloyd“, cari dovedesc că au simțiminte „patriotice“ în înțelesul jidano-maghiarilor și kulturegletistilor.

—x—

În ședința din zilele trecute a comisiunii administrative a comitatului Brașov, protonotarul Tompa a raportat despre un recurs ce l'a făcutu baptistul Michael Grommen în contra îndatoririi ce i a impus o căpitanatul orașenesc d'a-și boteza copilul său născut la 2 Iunie 1886, căci în casu contrar va fi pedepsit cu 100 fl. amendă șeu 10 zile arest. Recursul fu respins. Din raportul procurorului pe luna Ianuarie rezultă, că numărul arestanților în închisorile judecătorești r. ale acestui comitat era la finele lui Ianuarie 153, din cari 142 condamnați, 9 apelanți și 2 în cercetare. Din raportul inspectorului de dare pe Ianuarie notăm, că restanța dărilor la finele lui Decembrie erau 9464 fl. 1 $\frac{1}{2}$ cr., darea prescrișă pentru anțelul cvarțial 1887 face 120,547 fl. 6 cr., deci datoria totală 130,011 fl. 20 $\frac{1}{2}$ cr. În Ianuarie s'au plătit dări 13,042 fl. 48 cr., prin urmare restanța e de 116,968 fl. 72 $\frac{1}{2}$ cr. Față cu Ianuarie 1886, s'a încasat în Ianuarie 1887 cu 8376 fl. 76 $\frac{1}{2}$ cr. mai puțin.

—x—

Ministrul honvețimei a dispus, ca în vr'o 30 de orașe ale țării să se conscrie numele acelor industriași, cari sunt în stare să lucreze pentru anțea chiamare a gloatelor garniturilor de echipament în număr mai mare șeu mai mic. Afară de asta, ministrul a și încheiat contracte de literar. Producerea tuturor proviziunilor de echipament va pretinde un timp de 3--4 luni. În Brașov s'au făcut comande de postav și încălțăminte.

—x—

Diracțiunea căilor ferate ung. de stat a făcut, printr'un circular, atenți pe funcționarii săi, că nu se pot anunța pentru posturi de oficer la glôte, deoarece în casu de răboiu sunt absolut necesari și că direcțiunea în curând va face o propunere d'a fi liberați de obligămintul la glôte. De asemenea funcționarii de poște și telegrafu nu se pot înrola ca oficer la glôte, deoarece în casu de răboiu vor fi împărțiți, în număr necesar,

la regimentele de cale ferate pentru împlinirea serviciului postal de câmp.

—x—

În Aiud s'au închis până la 1 Martie patru clase dela șola elementară și anțea clasă gimnazială din cauza vărșatului.

—x—

Ni se scrie de sub Găina: „Din sara de 17 Februarie n. a. c. întregu fostul comitat al Zarandului a început a se îmbrăca în vestmânt alb, ca de srbătoare. Neaua a cădut și cade cu grămada, așa încât ajunge mai până în genunchi. Până acum timpul a fost ca de primăveră; mai totu erna nu s'a prea vedut neaua în aceste părți, afară de culmea Găinei și a munților Bihariei. S'a împlinitu țisa, că erna n'o mănăncă lupul, numai decât nu s'ar întinde prea tare în primăveră.“

—x—

Din Timișoara se scrie, că în urma esceselor sângeroșe, ce se înmulțesc mereu, comanda gendarmeriei de acolo a înscenat o urmărire după arme neanunțate și deja până acum a confiscat un întreg arsenal de pistole, carabine și puști.

—x—

Serata dansantă costumată, ce a arangiat-o Sâmbăta trecută corpul oficerilor garnisoniei din Brașov în sala otelului Nr. 1 a fost foarte bine cercetată. Frumose și elegante costume și toalete de bal ale damelor precum și ingeniosul arangiamnt al seratei au făcut să fiă una din cele mai strălucite din carnavalul acesta. Înainte de pauză, la al doilea cuadril domni oficeri au surprins societatea c'unu joc de taroc simbolizat de 22 domni oficeri îmbrăcați în costum roșu-albastru cu emblemele tarocului. Șirul tarocilor l'a condus d. maior Kleisser, ca schiz, purtând un corn de aur, în care se aflau bombone și buchete pentru dame. A urmatu jocul: Dămele: locot. colonel Fogarasi, și căpitănele Ioanovic și Maschauer au tras cărțile de taroc, cele mari bătându pe cele mai mici. În cele din urmă jocul s'a terminat prin prinderea cu alaiu a pagatului. A urmatu apoi un cuadril al tarocilor. După pauză a urmatu cotillonul cu frumose și bogate daruri, condus de locotenentul Engerlein. Scena cu băeți de față reprezentați de jucători a produsu mai mult haz. Buchete și ordine de cotillon au fost multe și s'a dansat cu viuă animațiune până spre ziua.

Discursul d-lui Kogălniceanu,

rostitu în ședința camerei române dela 24 Ianuarie st. v. a. c.

(Urmare.)

Cu toate acestea, D nii mei, nu m'am propus să iau cuvântul îndată ce am venit în Cameră, ci am stat și am observat, și vă mă'rurisesc, că scenele cari s'au petrecut în ședințele când s'a răspuns la întrebările D-lui Maioreșcu și D-lui Fleva m'au durut foarte mult, și se mă ierte D. ministru al justiției a i spune, că eu nu l'am cunoscut așa pe D-lui. Eu, care pentru D-lui avem și am nu numai multă stimă, dăr și admirațiune, când eram cu D-lui în ministeriu l'am botezat nomofilax, și sunt dator să declar, că de multe ori veneau discuțiuni în consiliul de ministri între noi când, pentru rațiuni de stat, voiam să adoptăm orecari măsuri, cari nu prea erau conforme cu textul legii. Și acela care se opunea de multe ori mie și chiar președintelui consiliului era onor. D. Sătescu, care ținea legea nu iartă acesta, și de aceea l'am calificat în totă credința de nomofilax....

Mărturisesc, că n'am recunoscut pe fostul meu coleg și nomofilax în răspunsurile sale la aceste inter-

Și merge Piperușu Petru îndăr până la curțile smeului și intră în grajd. Adecă acolo într'un unghet vedu un cal mai mult mort decât viu, de-i putu numera cotele cale de-o poșă, deabia se mai putea ținea pe picioare. Cum vedu calul că intră cineva în grajd, încep a fi voios și a prinde curagiu, nu știa ce să facă bietul cal de via bună, da cu picioarele în pământ și vrea să se deslege dela iesle, dăr nu putea, că era legat cu lanțuri.

Piperușu Petru deslegă calul și-l scose afară și se uită la el. Cu glôba asta se mergu eu? își ținea. Sta se nu și creșă ochilor. Dăr calul răsulă odată bine și se scutură deși desmorți oșele, că dora stătuse multă vreme acolo ca'ntr'o temniță legat scurt, fără nutreț și neadăpat. Piperușu îl slobođi de pascu o leacă, apoi îl adăpă și se urcă pe el. Atunci calul încep a vorbi:

— Cum vrei, domnul meu, să te duc, ca vântul ori ca gândul?

De m'ai putea duce numai ca caii, încă m'ar părea bine. Așa-i răspuns Piperușu, vedându atatu de slab.

Și prinse calul a merge, și merge, și merge totu în galop până la un munte de sticlă. Acolo nu mai putea de obosit. Dă se sue pe el la deal, dăr nu pôte calul merge. Atunci ține Piperușu:

— Bagu sēmă te-oiu mai duce și eu în spate, precum mai adus tu pre mine. Și luă calul după cap ca p'un miel și-l sul în vârful dealului și acolo buzdup! cu el de pământ. Și se ridică calul de jos și se făc cât un munte de mare și ține lui Piperușu:

Place-ți cum sunt acum?

— Ba place-i cănilor și lupilor, fă-te tu cal ca caii!

Și se făc calul ca caii noștri, dăr totu năzdravănu, și ține cătră Piperușu:

Cum se te duc acum stăpane, ca vântul ori ca gândul?

— Ba se mă duc ca gândul.

Și încep calul a merge ca gândul de iute și într'o clipă era la moșnegul cel alb ca oia.

— Bună ziua, moșule!

Bună se-ți fiă inima, puiul moșului, da ajun-s'ai abia?

— Pre cum mă veđi, moșule.

Veđi așa; acum cred că-i ajunge la Florea-nfloritul. Dăr se-ți dau și eu trei lucruri; ține, aci ai o ceteră (lăută, diblă), nnu peptene și o cute (arceriu, gresie). Ține minte fétul meu, ține moșnegul, vei totu merge până-i ajunge la câmpul cu dorul, acolo te va lovi un dor de maică, soră, frați, prietini și cunoscuți, încât de nu vei cânta cu cetera asta, vei fi silit să te

pelari. D-sa a trebuit să 'și aducă aminte, și 'și aduce aminte, că în alte țări ministrul justiției este totu deodată și ministrul de *grace*, ministrul dreptății, d-er și ministrul blândetei și alți bunătăți. Aceste sarcine care chiar se pun la titlul ministrului de justiției, 'i impun mai cu deosebire un limbaj, și idei, și propunerii foarte moderate.

Când am vădută alaltăieri în „Monitoru.“ că în răspunsul ce dedea onorabilului D. Maiorescu, care deplora, ca și D. ministru însuși, excesele făcute la ore-carli redacțiunii, când am vădută, că D. ministru al justiției termină cu aceste cuvinte discursul D-sale: „*Que messieurs les assassins commencent.*“ când a d-și aceste cuvinte D. Stătescu, v-ă mărturisesc că m'am întrebăt: ore am auđit bine? Ore ca Lăcrănu n'am perdut și eu vivacitatea auđului? Și am întrebăt în drepta și în stănga, și mi-s'a răspuns că am auđit foarte bine. Apoi când se d-icise asemenea cuvinte, onorabile fost și stimat colegu al meu, ce mai vorbiți de pasiuni la alții! (Aplause din partea opozițiunii.) Și aceste cuvinte s'au adresat opozițiunii întregi, și prin urmare și mie, cu toate că eu fac o opozițiune cu totul obiectivă, și nici cum subiectivă.

— D. Kogălniceanu «e pronunță mai departe în chestiunea Botoșanilor. D-sa a aprobat decretulă privitor la amnestia. Trebuia să d-ică un cuvânt în această chestiune, ca unul ce este dintr'o familie, care se trage din Botoșani, care are rude acolo și Botoșenii l'au ales mai de multeori deputat. Ministrul de justiție și întregu guvernul liberalu trebuie să aibă un deosebit interesu pentru acel oraș, care întotdeauna a fost refugiul liberalilor. Când d. Brătianu sub conservatori nu găsea nicăiri un colegiu spre a-și pune candidatura, a găsitu colegiul de Botoșani și colegiul de Dorohoiu. Se vorbește că în Botoșani ar fi numai conservatori. Inexactă acesta; nu sunt decăt șese conservatori. D-er decăt sunt liberali, cum s'au răsculat ei în contra partidului liberalu?

S-ă v-ă spuie — continuă d. Kogălniceanu. Din nenorocire, de mai multu timp, la Botoșani s-ă urmăze o politică rea, aceea că orașul Botoșani s'a dat, potu d-ice, în dispozițiunea a două persoane, din care una nu avea dreptul în nici un casu a se amesteca în afacerile politice, pentru că este comandantul unui corp de armată, și în această calitate nu putea să fie șefu de partid; cine comandă un corp de armată, nu p-ote să fie șefu unui partid. Și cu toate acestea, acel generalu se califică de șefu, de președinte al comitetului partidului liberalu naționalu din Botoșani.

Cu alegerile cum s'a urmat? Cum trebuia să se urmeze?

Ce sunt, d-loru, alegerile consiliilor comunale? O chestiune municipală; este de a se numi la comună, nu mandatori ai națiunii, nu omeni cari să răstorne guvernul, ci omeni cari să apere interesele comunei, să îngrijescă de lumina stradelor, de pavage, să vadă ca pânea să fiă mai estină, carnea mai bună, mai sănătoasă.

Ca să vedeți cum s'au făcut acele alegeri n'au decăt să v-ă arăt proclamatiunea-manifestu a candidatului de primaru. În acestu manifestu se spune, că candidatulu este alu partidului liberalu-naționalu sub alu cărui scut se pune; se spune că decăt cade elu în Botoșani, cade și Ionu Brătianu în București.

Ce are a face Ionu Brătianu, tare prin majoritățile din cameră și senat, ce are a face pozițiunea primului ministru al țerei cu căderea d-lui Hasnaș la Botoșani?

Apoi n'au cădută amicii guvernului la Brăila și la Galați? În ce s'a rezimțit guvernul? Nu are guvernul mijlocul de a disolva consiliile comunale? Înfațișarea d-lui Hasnaș ca șefu de partid în localitate, întrebuintarea armatei, concursul prefectului, care era la dispozițiunea lui, acestea au adus nenorocirile cari s'au întâmplat. Rebeliune? Ferescă Dumnezeu!...

..Nimeni în Botoșani nu voesc să răstorne pe d. Brătianu, și mai puțin încă să facă rebeliune; o spun această categoric. În ziua când acolo se va da o administrațiune nepartinitoare, Botoșenii se vor împăca.

A citat d. ministru al justiției unu articolu din d-iarul „*Vocea Botoșanilor*“, unde se făgăduia că sunt 12,000 de țărani, cari vor veni în Botoșani. Din totă

reintorei înapoi de dor. De acolo vei ajunge în pădurea cu lupii, aceia te-ar mănca cu calu cu totu, că sunt mulți și flămânți, d-er tu aruncă-le peptenele. Scăpând de ei, vei merge până vei ajunge în țera porcilor. Acolo vor fi șoreci câtă frunză și erbă și vor vrea să te tragă jos de pe calu să te mănance, atunci aruncă-le cutea jos și vei fi mântuit de ei.

După ce a luat Pipărușu lucrurile acestea trei, a mulțămitu bătrănilor și s'a pus pe calu, și s'a totu dus până a ajuns în câmpul cu dorul. Acolo ilu lovi un dor de satul lui, de mamă-sa și de soru-sa și de frați, d-er așa dor, de mai cădea de pe calu și era câtu p'aci să cadă de pe calu ori să se întorne de unde a plecat. Atunci li veni în minte că are o ceteră dela vijul celu bătrănu. Și unde nu scote cetera, și unde nu începe a trage cu arcușul pe strune, de răsuna câmpul, și de locu îi peri totu dorul.

Apoi merse mai departe până ajunsese la pădurea lupilor. Și era acolo, D-omne! era totu unu lup și unu copac, și totu stau cu gurile căscate numai să-lu prință și să-lu prință și să-lu mănance. D-er elu aruncă pieptenele jos, și îndată se făcu unu bou gras și, având lupii ce inhăța, lăsară pe Pipărușu să m-ergă în pace.

(Va urma.)

puterea convingerilor mele osendesc asemenea vorbe; declaru că sunt numai copilării, și cu atât mai multu că atunci, când cineva e hotărăt să facă așa ceva, n'o spune mai dinainte.

...Revin la chestiunea amnestiei și d-icis că m'î pare foarte rău că d. ministru justiției, după ce a făcut amnestia unu act mare și politic, a venit în urmă să 'i trateze de rebel și provocator.

D. ministru al justiției, Eug. Stătescu: De ce nu sunteți drept și cu mine? Puteam eu să nu răspund la atâtea atacuri?

D. M. Kogălniceanu: Nu, fiindu că și eu, când m-ă atacă cineva, îi răspund, noi însă nu avem decăt răspunderea noastră personală, pe când D-v-ăstră aveți îngrijirea țerei întregi și trebuie să v-ă dominați totă auna, să fiți mai pre susu de atacurile ce v-ă expuneți să primiți...

D. Ministru al justiției, Eug. Stătescu: Voiți să realizați preceptele evangheliei la guvern; când mi s'a dat palme pe un obraz, am întors și pe celalaltu.

D. M. Kogălniceanu: Atunci intrați în mijlocul nostru și să ne punem pe palmuit; (Ilaritate.) Nu trebuie să v-ă apucați la palmuit; când primiți atacuri este majoritatea care trebuie să v-ă apere, și eu celu d-înțaiu voi fi care v-ă voi ap-era când veți fi atacat pe nedrept.

(Va urma.)

Maghiarisarea prin teatrele unguresci.

Cu ocaziunea desbaterii bugetului ministerului de interne, subvențiunea teatrului național și operei r. unguresci din Pesta a provocat discuțiunii, care au dat lumina lucruri, ce nu pre sunt de natură a mări vađa acestor instituțiuni.

Komjathy a biciuit cumplitu modul cum se administrează banii teatrului și mai ales ai operei, care au ajuns într'o crisa de totu tristă. În anulă această subvențiunea e de 386.600 fl., decăt cu 121.600 fl. mai multu ca anul trecut. Cu unu intendant care contele Keglevich, care n'are nici o calificățiune, decăt că e născut în orecare cercuri, că a vizitat teatre, aci ori în streinătate, că mijlocele sale îi permitu a face cunoscințe nu numai în auditoriu, ci și în dosul culiselor, nu se înlătura crisa. Intendantulu, d-ice Komjathy, trebuie să scie, că problema sa e dezvoltarea artei și simțului de artă, nu speculațiunea, trebuie să aibă simț pentru reputatiunea institutului, căci au trecut timpurile, când o femeie ajunsă pe scenă se considera ca o liberă pradă. Aci a ajunsu lucrul acolo, că trăsurile nu mai găsesc mușterii la eșirea dela operă. Intendantulu a mers până acolo cu amestecul său în toate, încăt îngrijesce până și de înșinorarea și încorsețarea operistelor. (Ilaritate răsunătoare). A dat serate superbe, la care a invitat pe toate baletistele (Ilaritate sgomotosă). Asta p-ote fi gustu grecescu și p-ote că s'a întâmplat de dragul simetriei. (Ilaritate sgomotosă generală). D-er trebuie să iau în ap-erare pe nobilulu conte — continuă vorbitorulu, — deorece se pare, că pe acei membri ai baletului, cari erau chemați la cooperare, elu n'a voit să împedec dela chemarea lor, căci, după cum stă scris în diare, elu a declarat de mai nainte, că damele pot veni în orice toaletă, „căci la 10 ore prânjim, la ora 1 mergem să ne culcăm.“ (Via ilaritate.) Komjathy arată apoi cum risipesce intendantulu banii operei, cum, sub pretextu, că vrea să premenescă personalulu s'a dus în Italia și în locu de personalu s'ă lăși și conturi, atunci a înșinat mușterii de specialități cu stofele cump-erate în sumă de 30—40 mii fl a cump-erat până și urciore vechi, p-ote ca să bea în sănătatea teatrului (strigări: cognac!) pe care vrea să ruineze. Punerea în scenă a „Regelui din Lahora“ a costat 10 000—12.000 fl. Ministrulu scie toate, d-er își ap-eră creaturile. V-ăd-ându cineva strălucita întocmire a operei, trebuie să vină în minte timpurile, când tiranii Romei voiau să dea poporului petreceri în circ, ca să 'și mai uite suferințele

Intendantulu contele Keglevich a încercat să se apere, arătându că relele le-a găsit deja de sub antecesorii săi. Deficitulu în 1884/5 s'a urcat la 1,450.000 fl. Cheltuelile în 1886 s'au urcat la 773,000 fl., și deficitulu la 509,000 fl. Cheltuelile pe anul 1887 sunt preliminate cu 743,000 fl. Din cifrele, ce le aduce intendantulu, se vede că opera și teatrul naționalu din Pesta înghit milioane, deficitulu creșce mereu, cu totă subvențiunea Curții și a statului. Numai pentru resilierea unui contractu cu unu artistu, s'au plătit acestuia 7000 fl., ca să renunțe la durata de trei ani a contractului. Intendantulu declară de calumnii cele citate din diare de Komjathy.

Ministrulu Tisza luă în ap-erare pe intendantulu, d-ic-ându că și n alte părți se întâmplă așa, unde pretenșiunile sunt mari. Aduce ca exemplu opera din Paris. Nu-i vorbă, ministrulu a uitat că Parisienilor le dă mâna să facă cheltueli și să aibă deficite, le dă mâna să fie și pretențioși, d-er în Ungaria — unde miseria financiară a ajuns într'unu stadiu, ce n'are s-ământu, și unde cultura mai are de furcă până ce se s'apropiă, măcar pe departe, de cea francesă — a av-ă pretențiunii d'a se juca de-a opera cu banii țerei, când piețele orașelor stau să se c funde de sunetul tobelor la

licitarea vitelor, bucatelor și sculelor țeranului pentru d-ări, asta însemnă a se umfla br-ăscă câtu boulu.

Daranyi se mai nutrește și cu iluziuni. Teatrele unguresci au scopuri mari. Teatrul popularu din Pesta are ca scopu maghiarisarea, a costat 650,000 fl. și din țera întregă abia s'au colectat 40,000 fl. ca să se acopere ceva din această sumă. Totu așa și celelalte teatre au să lătescă cultura ungurescă, capitala s'o facă maghiară din crescut până n tâlpi. Unu mai puternicu și mai cu efectu Kulturegylet decăt capitala regatului d-ice vorbitorulu, nu va fi nicodată în Ungaria; nicăiri în țera n'a făcutu maghiarisarea atât de repeđi și simțitoare prog-ese ca în capitală.

Cornelul Abranyi s'a năc-ăjit pe intendantulu, numai fiindu că nu lasă pe actorii teatrului naționalu să j-oc-ă în provincie, ca să producă acel „binefăc-ătoru efectu culturalu.“

Karol Vadnay e și hazliu pe lângă altele. „Potu să voteze și naționaliștii subvențiunea, căci deși teatrul în limbă e naționalu, repertoriul său însă are caracteru internaționalu; de cur-ându s'au imănat nisce comedii s-erbesci în traducere ungurescă.“

Otto Herman găsește că rău face ministrulu de asem-ănă Ungaria cu Franța și Pesta cu Parisulu. A introduce ce e în Paris în Pesta, unde strălucirea din afară acopere miseria, e o nebunie — d-ice vorbitorulu. În teatrele unguresci din capitală și provincie să j-oc-ă Shakespeare fără publicu privitoru; se j-oc-ă piese francesce, că trebuie să roșesc numai v-ăd-ându gesturile.

Au mai vorbit și alții, au ar-ătat unu rău, altulu altu rău, d-er nici unu nu vrea să recunoscă, că deficitele și fiascurile teatrelor unguresci în Pesta și în orașele din provincie provin de acolo: 1) că capitala nu e ungurescă, cu toate tablele unguresci dela strade și firmele unguritate; 2) că streinii nu înțelegu limba ungurescă, nici nu pricepu hazlia aserțiune, că a se juca în teatru o piesă streină în limba ungurescă însemnă a av-ă teatrul caracteru internaționalu; 3) că orașele din provincie partea cea mai mare nu sunt unguresci; 4) că Nemaghiariloru le mai plăce cultura în limba lor maternă.

D-er foile îngrijesc și mai bine, ca teatrele unguresci să nu p-otă isbuti nicăeri. E destul să auđă Nemaghiarii cum ceru foile unguresci subvenții mai mari dela stat pentru teatrele din provincie, ca pentru unele ce au „importantulu rolu d'a servi ca mijlocu de maghiarisare,“ și să se lipsescă de unu asemenea „efectu culturalu.“ Căci între alte foi, etă ce serie „Nemzet.“

„În privința lăței limbei maghiare, teatrulu prețuesce multu mai multu decăt toate Kulturegyleturile. Teatrulu are la noi totdeauna și o misiune națională, precum nu o are aiurea... Decăt cassele statului ungar ar fi pline, decăt nu ne-am lupta cu crise financiare continue, ar trebui să sprijinim dela stat teatrele provinciale în mare măsură. Ar trebui să susținem cu ajutoru dela statu câte unu teatru maghiaru în fiecare, chiar și în cel mai micu oraș, în care său în apropierea căruia locuesc masse mari de naționalități.“

Așa e că n'are gustu rău oficiosa? Atăta numai că înghite biata în sec. Căci chiar pline de ar fi cassele statului, masele naționalităților mergu numai la teatru, unde se j-oc-ă în limba lor, dovadă fiascurile teatrului ungurescu în Timișoara și succesulu teatrului germanu totu în Timișoara, dovadă Budapesta, Brașovulu, Sibiulu și alte localități

Mai bine ar face utopiștii să lucreze într'acolo, ca teatrele unguresci să fiă cercetate baremi de ai lor, ca să nu facă fiascuri ca în Clușiu și alte părți unguresci și să nu mai j-oc-ă rolulu vulpei din fabulă, căci sunt pre acri strugurii.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.“)

BERLINU, 22 Februarie. — Alegerile pentru Reichstag. Berlinulu a ales în cerculă anteu unu progresistu, în alu patrulea și alu șeselea socialisti, în cerculă alu treilea este balotagiu între Virchow și Wolff. Strassburgulu a ales deputat din partida protestului. Brema, Lipsca și Brunsvigulu au ales septenatiști. Münchenulu în anteuulu cercu unu liberalu, în alu doilea cercu unu socialistu.

Până dimineța au fost cunoscute 71 alegeri, între care 22 balotage. Aleși sunt: din centru 4, liberali naționali 20, socialisti 5, partida imperiului 2, conservatori 4, velfi 1, liberali 1. Alsațianii au ales până acuma 12 protestatori.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se pot cump-era în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editoru: Iacobu Mureșianu.
Redactoru respobnsailu Dr. Aurel Mureșianu

Cursul la bursa de Viena
din 22 Februarie st. n. 1887

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Rentă de aur, Rentă de hârtie, Imprumutul căilor ferate, Amortisarea datoriei, Bonuri rurale, etc.

Cursul pieței Brașov
din 22 Februarie st. n. 1887

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Bancnote românești, Argint românesc, Napoleon-d'ori, Lire turcesci, Imperiali, Galbeni, etc.

Advertisement for LE HOUBLON cigarettes. Text: 'Hârtie de țigărete este veritabilă LE HOUBLON fabricată franceză de GAWLEY & HENRY, în PARIS'. Includes a small logo and a testimonial.

Advertisement for Impotență. Text: 'Impotență. Ajutorul sigur! Prin întrebarea dușei de carbon pentru genitalii priv. c. r. își vindecă fiacare deplin, fără urmări rele, sigur și pentru totdăuna, adeseori în două zile chiar impenența în aparență incurabilă de ori ce etate, așa și poluțiunii, printr'o cură plăcută, ce nu se observă în afară. — Atestate dela profesori distinși și scriitori speciali medici-niști, cele mai căldurose recoman-dațiuni medicale și mii de adrese de mulțumire dela persoane vinde-cate radical dau statul, fără inte-res, fiă-cărui pacient s'ar și pro-cure imediat dușea de carbon, care garantează succese durabile. — Completa cu instruc de întrebunț. și cu opiniunea medică fl. 5.80. Trimiterea discretă prin poștă, cuprinsul și trimițtorul rămân necunoscuți. Depozitul principal de dușe de carbon priv. c. r. Dr. Carl Altmann, Wien, VII. Maria-hilferstrasse Nr. 80.

ABONAMENTE la „Gazeta Transilvaniei” se pot face cu începerea dale 1 și 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale. Adresele ne rugăm a ni se trimite esactă arătându-se și posta ultimă. Prețul abonamentului este: Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni . . . . . 3 fl. — „ șese luni . . . . . 6 fl. — „ unu an . . . . . 12 fl. — Pentru România și străinătate: pe trei luni . . . . . 10 franci „ șese luni . . . . . 20 „ „ unu an . . . . . 40 „ Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Avisu d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fășia sub care au primitu diarul nostru până acuma. Domnii ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămuritu și să arate și postaultimă. Dacă se ivesc iredularități la primirea diarului onor. abonați suntu rugați a ne încunoscunța imediatu prin carte postale, ca în cătu depinde dela noi, să se delătoreze

ADMINISTR. „GAZ. TRANS”

Mersul trenurilor

Valabilu dela 1 Octomvre st. n. 1886.

pe linia Predeal-Budapesta și pe linia Teiuș-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with 4 main sections: Predeal-Budapesta, Budapest-Predeal, Teiuș-Arad-Budapesta, and Budapest-Arad-Teiuș. Each section contains a grid of train routes, times, and prices for various stations.

Nota: Orele de nopte sunt cele dintre liniile grose.